

(המשך מעמוד 31)

"אם יש לי הכוח, אני מוציא אותם, פיסית."

"מה זאת אומרת, פיסית?"

"פיסית, פיסית! אם אני אגיע לשלטון הם כבר יעזבו מרצונם הטוב, תאמין לי."

"הם יידעו שיש פה אדם רציני בעניין הזה, והם, או שייצאו עם פיצוים, או שיצטרפו לצאת בלי כסף."

"אם זה לא יהיה נהירוג סה ערבים כל שבוע, לא אני, צה"ל."

"יהיה פה כל שבוע מרד ומאורעות, וצה"ל יהרג ערבים."

ומה עד אז? מה לעשות בינתיים?

"בינתיים צריך למרר להם את החיים. דבר ראשון, להעביר את הביטוח-הלאומי לסוכנות היהודית, ואז לשלם רק ליהודים. דבר שני, כל ערבי ילך לגדודי-עבודה, לשלוש שנים, ויעשה שם מילואים כל שנה. דבר שלישי, הם ישלמו את כל המיסים, לא כמו עכשיו. דבר רביעי, לאוניברסיטה יתקבל רק ערבי שמצהיר אמונים למדינת-ישראל כמדינה יהודית!"

אל בשם ווטאן

כאשר התחילו אנשיו של כהנא ללבוש חולצות כחולות ולהופיע בכלייהתיקשרת ברמותן של פלוגות-הסער, היה הרמיון בין כהנא והנאצים כימעט מושלם. ברחוב נולד המושג "כהנאצים", שבא במקום המושג "קורקלוסיכך". הצהוב של כהנא כרוב מאור לחום הנאצי.

צבעיהם-החדשים של פלוגות-הסער לא היה חום כהה, כצבעיהם-האדמה, כמו החולצות החומות של בית"ר בימי זבטינסקי. היה זה חום כהיר, בשרי, צהבהב. מכיוון שכמעט כל צמרת פלוגות-הסער (ס"א) היתה מורכבת מהומוריסטס-אלים, היו שטענו בשעתו כי החום הנאצי, דמוי-העור, נולד על רקע זה.

במבט שיטתי, יש שני הברלים גדולים בין תורת כהנא ותורה הנאצית הקלאסית. הראשונה: היחס לדת.

היטלר היה אנטי-דתי. המישטר שלו היה מוכן לכרות ברית נוחית עם המימסד הדתי, אך הוא הטיף ללא-הרף נגד הכנסיות, ניסה לשבור אותן מבחוץ ומבפנים. רף כמרים והכפיש אותם. ואילו כהנא מרגיש בכל הזדמנות שהוא רב בישראל, ומשתית את התורה שלו כולה על עיקרי הדת היהודית מלפני 2500 שנה. אך להבדל זה יש סיבות פשוטות והגיוניות.

הדת הנוצרית — במהדורה הקאטולית והפרוטסטנטית כאחת — היא אוניברסלית, היא עומדת מעל למדינות ולאומות. היא התנגשה בעצם מהותה באידיאולוגיה הנאצית, שהעמידה את הגזע והאומה מעל לכל נאמנות אחרת, ושתבעה ציות מוחלט ובילעדי לפיהרר. היא לא הסכימה לעיקרון של ישוע, "תנו לאלוהים אשר לאלוהים ולקיסר אשר לקיסר". הנאצים תבעו את שני החלקים גם יחד לעצמם. כמה מגיבורי ההתנגדות להיטלר היו אנשי דת, כמו הכומר הפרוטסטנטי מארטין ניםלר, מפקד-צוללת לשעבר, והגמנים קאטוליים.

היטלר עצמו רחש כבוד רב לכוחה של הדת, ואנשיו ניסו בהתמדה להחיות את הדת הפגנית העתיקה של השבטים הגרמניים הקדומים. הם דיברו בלי הרף על ה"מיתוס" החדש. ראש

הס"ס, היינריך הימלר, אירגן פולחנים דתיים שונים ומשונים לשמש, לאל ווטאן ולשאר האלים של הקדמונים. כל הנסיונות האלה של המצאת דת יש מאין נכשלו, כמובן.

לפאשיזם יהודי אין בעיה כזאת. הדת היהודית היתה, במהדורה התנ"כית, דת לאומנית — דת סרטית של עם אחד. ה' צעד בראש צבא-ישראל, עמיישראל הוא העם הנבחר שלו, ומשום כך הוא עם עליון.

אמנם, הדת היהודית היא רבגונית, ובמרוצת אלפי השנים התפתחה בכיוונים שונים. יש מהדורה מאוחרת, הומניסטית וכימעט אוניברסלית, המשתקפת בספרים המאוחרים של התנ"ך, כמו ספר איוב. יונה ועוד. אך מי שחוזר אל הדת הקדומה, המשתקפת בספרים הראשונים, מוצא בה תשתית מן המוכן לפאשיזם. למרבה האסון, זוהי הדת היהודית הנלמדת בבתי-הספר הישראליים. הם גידלו דור המוכן בכל ליבו לאיש כמו כהנא. אלוהים ציווה ליהושע להשמיד את עמייכנען, גברים, נשים וטף, במיבצע של גנוסייד קדוש. שאול המלך הורח מכסה-המלככה על-ידי שמואל הנביא מפני שסירב לרצוח את שבויו. עזרא הסופר גירש את הנשים הנוכריות, שנישאו ליהודים, והפך את נשואי-התערובת לחטא להשמד. לרשותו של כהנא עומד אוצר בלום של פסוקים תנ"כיים, שיש בהם כדי להצדיק כל תועבה. הוא פשוט צריך להתעלם מאלפי שנות ההתפתחות הרוחניות-דתיות של היהדות, ולחזור אל הדת השיבטית הפרימיטיבית של כובשי-כנען. כמערב קראו לכך, השנה, "פונדמנטליזם". מבחינה זו קרוב כהנא הרבה יותר לאייתא-אללה רוחא-אללה חומייני, שכיסס גם הוא את הפאשיזם האיראני שלו על מהדורה מסוימת של האיסלאם.

ההבדל בין הנאצים והכהנאצים הוא, מבחינה זו, רק בתפאורה החיצונית. אין הוא נוגע למהות האמיתית.

הסבתא היהודית חוזרת

ההבדל השני נוגע למושג הגזע. גם זהו הבדל למראית-עין בלבד.

כאשר ביקש כהנא להתגונן בבית-המישפט העליון מפני הטענות שהובאו לפסילת רשימתו, הצביע על ההבדל הגדול המבדיל בין תורתו ובין תורת הנאצים: בעוד שהנאצים פסלו את היהודים על סמך תורת-הגזע, מסתמך כהנא עצמו על תורת-ישראל.

והנה, קבע כהנא, בעוד שלפי תורת-הגזע הנאצית לא יכול היה יהודי להיות לארי, הרי לפי תורתו שלו יכולים הגויים להתגייר ולהיות ליהודים.

הגיב על כך נציגי-המדינה בבית-המישפט: אם זהו ההבדל היחיד שמצא כהנא בין תורתו ובין תורת היטלר, איז לו ואיז לתורתו?

להלכה יש ממש בהבדל הזה. מבחינת הנאצים, לא היתה כל אפשרות לאדם להחליף את גזעו. הגזע הוא עניין ביולוגי, בלתי-משתנה. מי שנולד לגזע נחות, נגזר עליו להיות נחות עד יום מותו. תורת-הגזע, שהיתה מנוחכת מבחינה מדעית, קבעה את מקומו של כל אדם ברייך השלישי, לשבט או לחסד. מכונים מלומדים עסקו בניתוח-תערובת — למחצה — לרביע ועוד.

היהדות אינה סגורה בצורה כה הרמטית. "נוכרים" יכולים להיות ליהודים, על-ידי אקט של גיור דתי. אולם אין זה תהליך קל כל עיקר. היהדות קבעה כי "קשים גרים לישראל כספחת", והערימו מכשולים רבים בדרך לגיור, כדי להבטיח כי יהיה נחלתם של יחידים בלבד. מדינת-ישראל, שהעניקה ל"יהודים" זכויות יתר חוקיות מיוחדות (לגבי העליה וההתאזרחות) ושקבעה כי יהודי הוא מי שנולד לאם יהודיה או שהתגייר, נסערת מזה עשרות בשנים בגלל התביעה להכיר רק בגיור אורתודוקסי, גיור כהלכה.

אך ההבדלים האלה בין הגזענות הקלאסית של היטלר וחסידיה בדרום-אפריקה הדיוס ובין הפאשיזם הישראלי הם שוליים. מה שקובע בישראל לגבי יהדותם של 99.9% של אזרחיה היהודיים הוא עניין של לידה: אם נולדו לאם יהודיה, הם יהודים. חיים כהן, מישפטן יליד-גרמניה שהיה אחת הדמויות הבולטות בבית-המישפט העליון בישראל, הישווה בשעתו גם את חוקי-האישות הנהוגים בישראל לחוקי-נירנברג, מפני שהם מכריזים אנשים ונשים לפשפש במוצא הסבתא שלהם ולהביא אישורים על הוריהם והוריה-הוריהם — דבר שהיה אחד מסימני-ההיכר של הרייך השלישי.

שום יהודי אינו מוכן לסלוח לאינקוויזיציה, שהעלתה את המוני היהודים בספרד על המוקד, למרות שניתנה ליהודים אלה הבטחה להתנצר.

ברור שכהנא אינו חולם על הענקת זכות-הגיור לערבים. גם לערבים הגרים הוא מועד, במיקרה הטוב ביותר, מעמד של חוטבי-עצים ושואבי-מים.

דיקדוקי-עניות אלה לגבי קרשזטים אידיאולוגיים אינם חשובים. כמובן, הרחב והאמיתי של המילה, גזענות היא כל תורה המבקשת להסלות בין בני-אדם על פי מוצאם — ומבחינה זו אין ההבדלים בין הגזענות "המדעית" של היטלר ובין גזענות לאומנית, גזענות דתית וגזענות מינית.

"צריכים לאשכז אותו!"

אם יכול להיות רמיון אישי כלשהו בין בנו של פקיד אוסטרי וזוטר, שנולד בסוף המאה שעברה בממלכה של בית-האבסבורג, ובין בנו של רב יהודי, שנולד בברוקלין השלווה כאוגוסט 1932 — כאשר הרפובליקה הגרמנית התגדרה על עברי פי פחת? — יש מעט מאוד תיאורים אובייקטיביים על אישיותו ואופיו של

פולחן העבר הגרמני: אביר בסציה של אופרה "לוהנגרין" של ריכרד ואגנר

כהנא בשערי בית-המישפט העליון בעת הדיון בפסילת רשימתו: קנוניה שנכשלה